

str. 184 a d.). E. Axman: Morava (101/103). D., r. XXVIII. (292) a XXIX. (165 a d., J. Černík). Srv. t. Zeman, Martin.

* **Bartoš, František**, čes. sklad., * 13. VI. 1905, Brněc v Čechách; otec řed. měst. školy Konserv. (1921/25) a mistr. škola (1925/28) v Praze. Působil na pražské kons. (1929/31), žil v Praze jako sklad. a hud. referent (Lidové Noviny od 1931, Rozpravy Aventina od 1929, Čes. svět 1928/29, Signál 1929/30). Odborné příspěvky v časop. LHM. - T., Č.H., Stavovské divadlo, Auftakt. Přeložil výběr z Mozartových dopisů otci (Pr. 1930, Čechák). Skladatelsky vychází z J. B. Foerstra a Vít. Nováka. Písni Bouquet de l'amour op. 1 (Neruda, 1923/24), 3 písni na franc. teksty op. 7 (1928, pr. Pr. 1931); sbory Klid (muž., 1923), Mužské sbory op. 3 (1925/26), 1917 op. 9 (muž., J. Hora, 1931). Melodram Jaro op. 2 (Šrámek, 1925 s ork., pr. 1928, klav. výtah 1926). Kom. hudba: Smyčc. sextet c-moll op. 4 (1926), smyčc. kvartet I. op. 5 (1926/28, pr. Pr. 1928), II. op. 10 (1931). Ork. suita op. 6 (pr. 1928, přijata k provedení o festivalu Mezin. společnosti pro soudobou hudbu v Amsterdamu 1933). Pracuje nyní (1933) na operě V IV. 1933 byl jmenov. ředitelem městské hud. školy ve Zlíně.

* **Bartoš, Jan**, voj. kapelník, vyd. v Praze kolem 1863/65 četné pochody, polky a tance pro klavír.

* **Bartoš, Josef**, český sklad., * 29. X. 1861, Březové Hory u Příbramě, † 14. I. 1924, Příbram. Studoval gymn. a učit. ústav v Příbrami, kde byl od 1880 učitelem a 1919 řed. měst. školy chlapecké. Vynikající učitel a hudebník i plodný sklad. Písni: Pampelišky, Pohádky večera, Hornické písni, Slovenske zpěvy, Modlitba za mír a j. S bory: Na březích Baltu, O matko, vlasti má, O Moravo, Slavíci pěšinky, Svatební zpěv, Po sňatku, Modlitba za vlast a j. Kláv. a vírní skladby: 5 nálad (Č.H.); Kaleidoskop a Lyrické nálad (FrU.), Valse intime (Simrock), sonáta Es-dur. Četné tance, pochody a menší programní skladby. Kom. or ní skladby: 3 sonáty pro violu a klav., sonáta pro housle a klav., Es-dur, četná dua pro violoncello, housle a klavír, 3 klav. tria, klav. trio s violou, 3 nálad pro violu, violonc. a klav., 3 smyčc. kvarteta, 2 klav. kvinteta. Některé skladby vyšly v Č.H. XVI., XVIII., XX., XXI. a XXXIV. Menší skladby orkestrální. Mimo to skladby pro školní potřebu. Činný také jako kritik v místních listech a přednášeč. [Data o B. dodal Jos. Vrátný, řed. v. v. v Příbrami, t. Theurer v D. (XXV. 346 a d.)]

* **Bartoš, Josef**, PhDr., čes. hud. spisov. a estetik, * 4. III. 1887, Vys. Mýto. Gymnas. v Mladé Boleslavě (1897/1905),

filos. fak. české univ. (1905/09) a varh. škola v Praze (1905/07). Je prof. reálky v Praze II. Významný český hud. kritik a literát od 1910. Odchovanci franc. literatury (Flaubert) a přívřevci filos. novoidealismu, zvl. Bergsona, jsou nejbližší sklad., v jichž díle může hledat výraz idejí (Smetana, Fibich, Novák až do Bouře, zvl. pak Jos. B. Foerster, k jehož předním průkopníkům patří). Psal kritické úvahy v časop. Pokrovská revue (od 1911), Kritika (1924/25) a zvl. Smetana (1912/27), kde byl vedle Nejedlého nejplodnějším přispěvatelem. Z jeho statí jest uvést zvl. Kořen nesmrtelnosti Prodané nevěsty (S. VI.), Mánes a Smetana (t. X.), Fibichova Bouře a symf. básně (t. III.), V. Novák (Pokrovská revue VII.), Novákův Pan (S. II.), Novákovy Svatební košíky (t. X.), Foersterova Jessika (t. II.), Foersterova Čisté jitro (t. XI.), F. X. Šalda a mladá česká hud. kritika (t. IV.), Poznámky k estetice Hostinského (t. XI.), César Franck (t. XII.), Tradice třeba (t. XI.). Jeho bystrý styl se uplatnil v polemice, zvl. za bojů o Dvořáka, do nichž zasáhl kritickou studií Dvořákovy hudby komorní (S. II. až IV.) a knihou Ant. Dvořák (Pr. 1913, Pelc). K Dvořákovi zaujal stanovisko kritické rezervy. Jiné knihy: Zd. Fibich (Zlatoroh 1914), J. B. Foerster (t. 1922), O proudech v soudobé hudbě (Kdyně 1924). Jako estetik redigoval Čes. časop. esteticky (1920) a vydal studie: Mír. Tyrš (Zlatoroh 1916, 2. vyd. 1930), Umění (Košatka 1922) a Illusionismus (Avent. 1927). Od 1921 je hud. ref. deníku Prager Presse. Příspěvky v časop. Hudba a škola.

* **Bartoš, Josef**, čes. sklad., * 10. II. 1902, Nová Paka. Reálné gymn. v Král. Dvoře n. L. (do 1921), hud. věda na Karlově univ. a kons. v Praze, Schola cantorum v Paříži. Sbormistr opery v Olomouci (1925 až 1926), kap. Východoč. divadla (1926), člen klav. tria Slov. ústavu v Paříži (1927 až 1928), sborm. zpěv. spolku Lubor-Ludiš v Novém Bydžově, od 1929 řed. hud. školy Slezské Matice v Čes. Těšíně. Klavírní skladby by op. 2 (1923), op. 3 (1924), Podzimní dny op. 4 (1925, pr. Pr. 1925, M. Eschig v Pař. 1930), Téma s variacemi (s ork., 1925, pr. Pr. 1925), 5 caprices op. 6 (1927, pr. Paříž 1928, vyd. H.M. 1931), Malá suita op. 9 (1929). Órkestr. suita op. 7 (1927). Sonatina pro housle a klav. op. 8 (pr. Pr. 1929), klav. trio op. 10 (1931/32). V rukopise má katalog bohemik v knihovně Velké opery a konserv. v Paříži.

* **Bartošová-Blahová, Helena**, operní pěvkyně, * 11. I. 1905, Pešť. Studiovala Hud. a dram. akademii v Bratislavě, od XII. 1924 sólistka Slovenského N. D. v Bratislavě pro obor mladodram. J. Kr.

* **Bartovský, Josef**, * 3. XII. 1884, Stupně říd. učitel. Reálka v Plzni u K. Steckra, Ot. B. pražské kons. (Vít. Nc. hudby na učit. ústavě Lidové Filharmonie sborm. Pěv. sdruž. zásahlá činnost pedagog. 1931; Škola zpěvu s Základy harmonie atd. dějin hudby, t. 1931; př. Husově v Plzni, refer. 1923/28, Český deník od III. ročn., odb. článek debním vzděláním) a Dosud 42 opusů. Obra formám. Díla orkeš. básně Píseň života op. Konfiteor op. 9 (1915 1922, pr. 1927), Per až 1933). Suite op. 8 (1919 sodie op. 12 (1917/18), (malý ork., 1919, pr. 19 op. 19 (1922), 6 instru. ork. op. 34 (1930), serie op. 6 (1913). Opery: op. 25 (Q. M. Vyskočil, Václav z Michalovic op. 1 pr. Plzeň VI. 1928); Žen 38 (Jos. Entner, 1931). Petrkliče op. 41 (1932 m o r n i: Klav. trio o kvintet op. 32 (1928), sr. (1912) a op. 28 (1930), sr. (1923), dechový kvartet natána pro 2 violonc. s klav. suite pro housle a klav. v L.). Vedle toho skladl cykly op. 4 a op. 16 vyš. ze kterých jest uvést op. kovy písni op. 15 (vy galuské sonety op. 24 s a violy d'amour (1927), s (vyd. Č.H. XIII. a XX op. 23 (s ork., 1924, pr. mužských sborů op. 33 Anundsen op. 39 (muž. melodram Balada blaní vyd. v Kutné Hoře) a j. a písni v Č.H. XV.-XX. J. B. v časop. Za hud. a d., seznam skladeb do XIX. 59 a d.)

* **Bartsch, C. F.**, skladatel, vyd. 1792 v Halle arie Gerber 2.]

* **Barta, J. S.**, v. B.

* **Baruti, Adolfo**, italský skladatel, * 1898, Rím. Žák Ott. Res. O. Pinelliho (klavír) na Accademia v Rímě. Od 1922 pianista

Předložkou muzikou slovník naučný, čárk. ročník A-17
redaktoři: prof. gr. Černýšák a prof. Vlad. Helfert, Brno 1937

ny. 9/ - VII - 15